

Partneři Tipsport extraligy 2014/2015

marketingový partner

BREJK

WWW.HOKEJ-LITVINOV.CZ

ročník 22 • číslo 18 (625) • 35. kolo TELH • úterý 6. ledna 2015 • 17.30 hodin

HC OLOMOUC

Příští soupeř doma:
Bílí Tygři LIBEREC
neděle - 11. ledna 2015 v **17.20!** hodin

Jakub Šrámek: „Chci se pořád zlepšovat“

První větší příležitost v A-týmu dostává letos útočník Jakub ŠRÁMEK (narozen 4. 3. 1993). Litvínovský odchovanec už má za sebou i premiérové trefy v nejvyšší soutěži.

V juniorech byla obávanou litvínovskou řadou formace Jurčík - Smolka - Šrámek. Všichni jste postupně dostali příležitost v extralize. Kdy naposledy jste si spolu zahráli?

„V Mostě, v letošní sezóně. Bylo to v Ústí. Neprosadili jsme se, gól jsme bohužel nedali.“

Představovali jste si v juniorech, že byste mohli všichni tři spolu nastoupit v nejvyšší soutěži, snili jste o tom?

„Ani ne, protože aby se do extraligy probojovala celá lajna, tři hráči, to je hodně těžké. A spíš náhoda.“

Byl bronz v juniorech vašim dosud největším úspěchem?

„Ano, dá se říct. Ještě jsem získal bronzovou medaili v dorostu.“
(Pokračování na 5. straně)

Buď ve hře i mimo stadion!

www.telh.cz /telh.cz @telh.cz @telh.cz

PARTNEŘI LITVÍNOVSKÉHO HOKEJE

Generální partner klubu

Česká
rafinérská

Unipetrol
Doprava

PETROTRANS

Váš dopravce pohonných hmot

Jakub Šrámek: „Chci se...“

(Dokončení z 1. strany)

Vy jste v extralize debutoval už před třemi lety, v sezóně 2011-12, v zápase s Mladou Boleslaví. Jaké máte vzpomínky?

„No, bylo to něco neskutečného. Hrál jsem první velký zápas, před tolika lidmi, a ještě v první lajně! S Frantou Lukešem a Vikim Hüblem. Byl to skvělý zážitek a do smrti na to nezapomenu.“

Jak k tomu došlo – debut a hned v první formaci?

„Tenkrát se týmu nějak nedařilo a trenéři Kučera a Lukeš chtěli změnu a mužstvo oživit, tak mě na jeden zápas postavili do prvního útoku. Pak jsem nastupoval občas se Smolkou a Jurčíkem ve čtvrté lajně.“

Jak váš premiérový zápas dopadl a jak se vám v něm dařilo?

„Prohrali jsme bohužel po samostatných nájezdech. Já jsem ty nájezdy jel, první jsem proměnil, druhý ne.“

Později jste zkusil štěstí v zahraničí, v zámoří a ve Finsku. Jaká to byla zkušenost?

„Určitě velká, hlavně ta první, v Americe. Poprvé jsem byl někde sám, bez lidí, které jsem znal, a musel se vyrovnávat se vším. S novým prostředím, se stresem a podobně. Byl jsem tam jen dva měsíce, ale rád na to vzpomínám, mám tam stále hodně přátel.“

Ve Finsku už to pak bylo o dost jednodušší. Nešel jsem tam s velkým očekáváním. Chtěl jsem se prosadit a měl štěstí na dobrého trenéra. Dával mi hodně příležitostí. Navíc jsou Finové milí lidé, klidné povahy a vždycky ochotní pomoci. Nebyl problém se na ně s čímkoli obrátit.“

Co je finský Mestis?

„Nevím... Vlastně ano, název té soutěže, co jsem hrál, druhé ligy! Měl jsem hodně prostoru na ledě, to je vždycky výborné, když vám trenér věří. Byl jsem třetí v produktivitě mužstva.“

Co jste pochytil z těžkého jazyka, hyvää päivää (dobrý den), olut (pivo)?

„Ano, vesměs jen pozdravy a pár základní frázi, plus hokejové věci. Mluvil jsem tam spíš anglicky.“

Proč jste se poté vrátil?

„Chtěl jsem se probojovat do extraligy, cítil jsem, že je tady šance, protože se změnili trenéři. A taky mám nemocného tátu, špatně mluví a má ochrnutou ruku, tak jsem si říkal, že bude lepší být doma a trochu pomoci.“

Vaše sestra také hraje hokej, jak se jí daří?

„Teď hraje méně, má malé dítě. Ale je fajn, že se tomu pořád věnuje. Bydlí u Kladna, ale občas se přijede podívat.“

První branku jste vstřelil v září 2014 do sítě Mladé Boleslavi. Tu si určitě pamatujete, byla navíc trochu kuriózní...

„Ano, brankář si myslel, že je přerušená hra a nedával pozor, přestal hrát. Povedlo se mi toho využít.“

Byla nějaká oslava?

„Ne, jen jsem si schoval puk. Chtěl jsem ho mít a Jirka Šlégr, který byl se mnou na ledě, se nabídl a přivezl mi ho. Mám ho doma, popsany s datem, na památku.“

„Divous“ je přezdívka vašeho otce. Jednoho z nejděle „sloužících“ litvínovských fanoušků. Chodil jste s ním na jih a představoval si někdy, že budete hrát za „áčko“?

„Chodil. Jsme z Mostu, jezdili jsme spolu na hokej tramvají. Přímou u zábradlí jsem s ním nebyl, stál jsem kousek vedle s kamarády. Tehdy jsem si na extraligu vůbec netroufl pomy-

šlet, bylo to strašně daleko. Spíš takový sen... Jsem šťastný, že se mi splnil.“

To musel mít otec velkou radost...

„Ano, poznám to na něm. Věděl jsem tenkrát už den dopředu, že budu hrát. Byl možná ještě víc nadšený, než já. Měl pak radost i z toho proměněného nájezdu. Škoda, že ten druhý nevyšel. Ale on byl hlavně šťastný, že mě tam na ledě viděl, už pak bylo skoro jedno, co tam předvedu.“

Troufl byste si teď na samostatný nájezd?

„Troufl, i když bych asi nějaké velké, stoprocentní sebevědomí neměl. Ale kdybych dostal šanci, jel bych, nejsem typ, který by předtím utíkal. V této sezóně jsem jel jedno trestné střelení, proti Pardubicím. Neuspěl jsem.“

Co vám vytykají trenéři, co byste měl především podle nich zlepšit?

„Defenzivní práci a agresivní hru.“

Máte nějaké sportovní cíle? Co byste chtěl v kariéře dokázat?

„Cíle ani ne, nerad si je dávám. Chtěl bych hrát hokej co nejdéle a žít ve jím na slušné úrovni, baví mě. Pořád se chci zlepšovat a uvidím, kam to dotáhnu.“

Malý dotazník:

Oblíbený český (zahraniční) politik?

„Vím co se děje, ale politiku sleduju málo. Oblíbeného nikoho nemám.“

Oblíbený český (zahraniční) sportovec?

„Pavel Dacjuk. Sleduju i jeho utkání a snažím se od něj učit. Nejvíc chytrosti.“

Co bych si jako první vzal s sebou na roční prázdniny?

„Rodinu.“

Co bych asi dělal, kdybych nehrál hokej?

„Pracoval se zvířaty, nejlépe s kočkovitými šelmami. Zkušenosti nemám, ale líbilo by se mi to. Na tátově pozemku máme hodně koček a psa, baví mě se o ně starat.“

Jakub Šrámek

2x foto: -neš-

GENERÁLNÍ PARTNER
HOKEJOVÉHO KLUBU

BENZINA
Unipetrol Group

BREJK

5

